

حکایت پلاس

بچه های فندقی و پسته های!

سیدسروش طباطبایی پور | روزنامه نگار | روزهای آغازین سال تحصیلی و نخستین جلسه های درس فارسی و ریاضی و علوم، گاه آشنایی معلم با بچه ها و بیان شیوه ها و روش های تدریس است؛ و البته در همان جلسه اول، بچه ها هم معلمشان را از کلامش و برنامه هایش و زبان بدنش، می شناسند و او را محک می زنند. یکی دیگر از پروژه های روزهای اول مهر، البته بیان ملزوماتی است که بچه ها باید برای هر کلاس فراهم کنند: «... بچه ها! برای فارسی یک دفتر ۱۰۰ برگ کافی، برای واژگان هم باید یک دفتر ۴۰ برگ بیاوریم، املای هم ۴۰ برگ کافی، اما برای انشا، باید ۲۰ برگ بیاوریم، آخره کار و ویژه بکنیم...» و این سکانس از فیلم سال تحصیلی هر سال تکرار می شود و سکانس آخر سال تحصیلی هم معمولاً قصه ای تکراری است؛ چون از هر دفتر سفید که به خاطر تهیه آن، شاخه هایی انبوه شکسته شده، معمولاً تنها ۱۰ یا ۲۰ برگ مصرف می شود و مابقی هیچ! به یاد دارم که در دوره نوجوانی، معلمی در همان روز اول به بچه ها گفت: «فندقی های من؛ درخت فندقی لااقل ششال طول می کشد تا به بار نشیند و ۵۰ سال طول می کشد تا انبوه شود و ۱۰۰ سال طول می کشد تا کهنسال شود و اگر درخت فندقی صد ساله ای را قطع کنیم، تنها می توان از آن ۱۰۰ دفتر ۸۰ برگ تولید کرد! پس فندقی های من؛ بیا بیدار امسال به احترام درخت های فندقی ۱۰۰ ساله، شاخه های فندقی کمتری بشکنیم و کاغذ کمتری مصرف کنیم و دفترهای نیمه کاره سال قبل را ترمیم کنیم!» و ادامه می داد: «پس همان دفتر فارسی سال قبلتان را ترمیم کنید و همان دفتر املای قبل را دوباره جلد کنید و همان و همان و همان» و چه خوب به یاد دارم که بچه ها بعد از کلاس او و به احترام معلم طبیعت دوستانشان، همه ایستادند و مثل پسته خندیدند.

دور دنیا

سری در چراغ راهنمایی

در دنیای تردد و عبور و مرور، احتمال برخورد هر جسم متحرک با اجسام دیگر وجود دارد و می تواند خسارت های فراوانی هم به بار بیاورد؛ از خودروهایی که به شکل عجیب با هم شاخ به شاخ می شوند گرفته تا پرنده هایی که به شکلی غیرمنتظره با شیشه جلو هواپیماهای در حال صعود برخورد می کنند و گاهی حادثه هایی دلخراش هم خلق می کنند. همین ماه گذشته، یکی از همین تصادف های عجیب توجه بسیاری از کاربران شبکه های اجتماعی را به خود جلب کرد و باعث حیرت همگان شد؛ مردی چینی پس از برخورد اسکوتر برقی اش با چراغ راهنمایی، حدود یک ساعت سرش در جعبه چراغ راهنمایی گیر کرد؛ زمانی که مرد جوانی سوار بر اسکوتر برقی مشغول تردد در خیابان بود، ناگهان غافلگیر شد و با چراغ راهنمایی عابر پیاده که یکپوش سر راهش سبز شد، برخورد کرد. این برخورد اتفاقی به گونه ای بود که سر را کاب اسکوتر، در جعبه چراغ راهنمایی عابر پیاده به گونه ای گیر کرد که حتی وقتی مأموران آتش نشانی به کمک او آمدند، حدود یک ساعت طول کشید تا توانستند او را از این وضعیت خلاص کنند. البته بعد از نجات از جعبه چراغ راهنمایی، او به بیمارستان منتقل شد و اکنون حال عمومی اش خوب است، اما کاربران طناز، کامنت های خنده داری را به همین مناسبت در فضای مجازی منتشر کردند. مثلاً یکی نوشت: «تصادفی شاخ به شاخ آن هم با آسیبی جزئی برای چراغ راهنمایی،» یا دیگری نوشت: «این ماجرا به اندازه برنده شدن من در قرعه کشی، نادر است.» یا برخی او را با چراغ سبز مقایسه کردند و نوشتند: «عابران پیاده منتظر علامت او هستند تا حرکت کنند.» در طول این سال ها تردد با وسایل نقلیه برقی با سرعت متوسط، خطر آفرین شده و را کبان آنها و عابران پیاده، با خطرهای نگران کننده ای مواجهند. یکی از دلایل این مخاطرات، سرعت پایین این وسایل است که گاهی همین موضوع خطر آفرین است و باعث می شود راکب آن نتواند به سرعت خودش را از مخمصه نجات دهد یا بی صدا بودن این وسایل نقلیه برقی، باعث می شود که عابران پیاده از تردد آنها خبردار نشوند و با این وسایل برقی به ظاهر بی خطر، برخورد کنند.

رکاب زنان در خزان

معرفی ۸ مسیر منتخب برای دوچرخه سواری؛ از بوستان های جنگلی تا بلوارهای خاطر دانگیز

فاطمه عباسی | روزنامه نگار | هوای مهرماه، دعوتی بی واسطه برای دوباره کشف کردن شهر است. خورشید دیگر با حرارت تابستانی اش آزار نمی دهد و باد خنکی که از لای درختان نارنجی و زردپوش می گذرد، صورت را نوازش می کند. در این قاب پاییزی، تهران چهره دیگری از خود به نمایش می گذارد؛ چهره ای که شاید از پشت شیشه های بخار گرفته خودروها در ترافیک های سنگین روزمره، کمتر دیده شود. این همان زمانی است که وسوسه بیرون زدن از چارچوب های فیزی و تجربه ای متفاوت از شهر، جان می گیرد و چه وسیله ای بهتر از دوچرخه برای این ماجراجویی شهری؟ دوچرخه سواری در پاییز تهران، تنها یک ورزش نیست؛ یک تجربه حسی کامل است. عبور از کنار جوی هایی که پر از برگ های چنار شده اند، شنیدن صدای خرد شدن برگ ها زیر چرخ ها و تنفس هوای پاک تری که دیگر سنگینی گرمای تابستان را ندارد، همه و همه پاداشی است برای آنکه قید آسایش خودروی شخصی

را بزنید و پا به رکاب شوید. این کار نه تنها به سلامت جسم و روان کمک می کند، بلکه راهی برای آشتی دوباره با شهری است که اغلب به خاطر شلوغی و ازدحامش از آن گله مندیم. دوچرخه این امکان را می دهد که سرعت خود را با نبض شهر تنظیم کنیم، در کوچه پس کوچه ها سرک بکشیم و جزئیاتی را ببینیم که در سرعت بالای زندگی ماشینی گم می شوند. اما پرسش همیشگی این است: «در تهران کجا می توان با خیال راحت دوچرخه سواری کرد؟» با وجود تمام چالش ها و زیرساخت های نه چندان کامل، با پخت مسیرهای امن و استاندارد را در دل خود جای داده که می توانند مقصدی عالی برای یک گشت و گذار پاییزی باشند. از بوستان های وسیع جنگلی در شرق و غرب گرفته تا بلوارهای قدیمی در قلب تهران، گزینیهایی متنوعی پیش روی شهروندان است. در این گزارش، ۸ مسیر منتخب را برای دوچرخه سواری در این روزهای دل انگیز پاییزی معرفی می کنیم.

بوستان نهج البلاغه

بوستان نهج البلاغه با طراحی خاص در دل یک دره عمیق، مسیری چالش برانگیز و هیجان انگیز برای دوچرخه سواران است. شیب های تند و پل های معلق متعدد، این بوستان را به گزینه ای عالی برای کسانی تبدیل کرده که به دنبال تجربه ای متفاوت و کمی آدرنالین بیشتر هستند و از رکاب زنی در سربالایی ها لذت می برند.

بوستان طالقانی و پل طبیعت

این مسیر که در تپه های عباس آباد واقع شده، به دلیل اتصال به پل طبیعت، تجربه ای منحصر به فرد را رقم می زند. رکاب زدن در مسیرهای چوبی و سربسبز بوستان طالقانی و سپس عبور از فراز اتوبان مدرس روی پل طبیعت، چشم اندازی بی نظیر از شهر را پیش روی شما قرار می دهد که در هوای پاییزی دیدنی تر است.

بوستان لاله

بوستان لاله در قلب فرهنگی تهران، با قرار گرفتن در مجاورت دانشگاه تهران و موزه هنرهای معاصر، فضایی دلنشین برای یک دوچرخه سواری سبک و فرهنگی دارد. مسیرهای داخلی این پارک قدیمی و زیبا، برای یک گشت خانوادگی و لذت بردن از فضای سبز و آرامش مرکز شهر، انتخابی هوشمندانه است.

بلوار کشاورز

مسیر دوچرخه سواری بلوار کشاورز، قدیمی ترین و شاید نوستالژیک ترین مسیر پایتخت است. رکاب زدن در این مسیر صاف و هموار، زیر سایه درختان کهنسال و در کنار جریان آب، حسی از آرامش و سفر به تاریخ معاصر تهران را تداعی می کند. این مسیر برای یک دوچرخه سواری آرام عصرگاهی ایده آل است.

بوستان جنگلی سرخه حصار

در شرق تهران، بوستان سرخه حصار با طبیعت بکر و وسیع خود، مقصدی عالی برای دوچرخه سوارانی است که به دنبال فرار از هیاهوی شهر و رکاب زدن در دل طبیعت هستند. مسیرهای طولانی و آسفالتی این پارک ملی، برای تمرین های استقامتی و لذت بردن از مناظر طبیعی بسیار مناسب است.

هشتگ

شالیزار در سرزمین شن

گاهی یک تصویر ساده، بیش از هزاران کلمه کلیشه های ذهنی ما را به چالش می کشد. انتشار عکسی از یک مرد و پسر در حال کشت برنج در تویت، زمانی به یک خبر داغ تبدیل شد که مکان آن «عربستان سعودی» عنوان شد. این عکس به سرعت در فضای مجازی پربازدید شد و موجی از تردید به راه انداخت؛ بسیاری از کاربران با تکیه بر تصویر همیشگی عربستان به عنوان سرزمینی خشک، آن را محصول بی نقی هوش مصنوعی دانستند.

اما واقعیت، ریشه در خاک داشت. کاربری که تصویر را منتشر کرده بود، در پاسخ به این تردیدها نوشت: «هوش مصنوعی نیست، این کشت برنج الحساوی در منطقه الاحسا عربستان است.» برنج الحساوی، نوعی برنج قرمز رنگ با طعمی خاص است که به عنوان یکی از گران قیمت ترین برنج های جهان شناخته و در منطقه سرسبز الاحسا کشت می شود. این ماجرا و توضیحات کاربران دیگر، این نکته را یادآوری کرد که برخلاف تصور رایج، کشورهای چون عربستان، یمن و عمان نیز دارای اقلیم های جغرافیایی متنوع و حتی مناطق برپا ش هستند. این تصویر، نه تنها یک قاب زیبا از انتقال تجربه بین آسمل، بلکه سندی برای شکستن یک باور عمومی بود.

عکس خانه

جهان پنهان در یک گل

طبیعت سرشار از زیبایی هایی است که اغلب از دید ما پنهان می ماند؛ جزئیاتی که برای کشف شان به چیزی فراتر از چشم مسلح نیاز است. یک عکاس استرالیایی با درک همین نکته، دوربین خود را به سمت گل مینای آفریقایی نشانه رفته و با استفاده از تکنیک عکاسی «سوپر ماکرو» جهانی شگفت انگیز را پیش روی ما قرار داده است. در این تصاویر خیره کننده، الگوهای هندسی و ترکیب رنگ های زنده ای به نمایش در آمده که در نگاه عادی به سختی قابل تشخیص هستند. عکاسی ماکرو به طور معمول تصویری هم اندازه با سوسه واقعی ثبت می کند، اما در تکنیک سوپر ماکرو، بزرگ نمایی به آبرابر با حتی بیشتر می رسد. این رویکرد به عکاس اجازه داده است تا زبافت ظریف گلبرگ ها و ساختار پیچیده مرکز گل پرده برداری کند. این مجموعه عکس، تنها یک نمایش هنری از زیبایی های پنهان طبیعت نیست، بلکه ارزش علمی نیز دارد و مطالعه دقیق ساختار گیاهان را ممکن می سازد. هر قاب، گواهی بر این است که دنیای اطراف ما در کوچک ترین مقیاس ها نیز مملو از نظم، رنگ و شگفتی است؛ جهانی که تنها در سایه کنجکاو و به مدد فناوری، خود را بر ما آشکار می کند.

